

[Strøm.]

til Køb af Sødsmælk, og 9 590 000 Kr. til Uddeling af Smør- og Margarinerabatkort. Vi mener det rimeligt, at der ogsaa gives Mulighed for nu, da der atter kan købes Margarine, at anvende Rabatkort til Køb af Margarine. Vi foreslaar derfor, at der udstedes Rabatkort til Indkøb af Smør eller Margarine, og at disse Kort hver især giver Ret til 60 Øres Rabat ved Køb af $\frac{1}{2}$ kg Smør eller Margarine.

Tilsammen bliver de foreslaaede Beløb 32 Mill. Kr. i Lovforslagets Gyldighedsperiode, som vi foreslaar skal være fra 1. Oktober 1946 til 31. Marts 1947, altsaa i det Vinterhalvaar, som vi nu gaar ind i. Naar vi har foreslaaet 32 Mill. Kr., er det, fordi det svarer til, hvad der før i Vinterhalvaaret er anvendt til de her omhandlede Formaal.

Vi foreslaar, at Kommunerne skal administrere Ordningen, og i § 3, at Hjælpen skal ydes til Personer med store Forsørgerbyrder, til Alders- og Invaliderentemodtagere, Personer, som modtager Hjælp af de sociale Udvalg, kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og med dem økonomisk ligestillede.

Jeg skal heller ikke gaa i Detailler med Hensyn til Lovforslagets øvrige Paragraffer; de er faktisk kendt af det høje Tings Medlemmer fra tidligere Debatter om de samme Spørgsmaal. Men vi har altsaa foreslaaet, at Loven — hvis Lovforslaget vedtages, hvad vi altsaa beder om Bistand til — skulde gælde for Vinterhalvaaret fra 1. Oktober til 31. Marts.

Det er vor Opfattelse, at det var en Uretfærdighed imod de økonomisk daarligt stillede Medborgere, da Rabatordningerne ophørte, og vi mener, at der er al god Grund til at indføre disse Ordninger paa ny. Dertil kommer, som jeg allerede har sagt, at de Prisforhøjelser, der fra 1. Oktober fandt Sted for Levnedsmidler, mærkes haardt i de Hjem, hvor de økonomiske Forhold i Forvejen er trykkende. Vi haaber derfor, at den høje Regering og Rigsdag vil være med til at give disse økonomisk daarligt stillede Medborgere en Haandsrækning, saadan som det er foreslaaet i vort Lovforslag.

Jeg har ved tidligere Lejligheder, hvor vi har drøftet Rabatkortordningerne, sagt, at for os er det ikke absolut en Betingelse, at en Ydelse af den her omhandlede Karakter skal ske ved Uddeling af Rabatkort. Vil Regeringen og de øvrige ærede Partier her paa Rigsdagen eventuelt foretrække en anden Maade, hvorved man kan for-

bedre Forholdene for Alders- og Invaliderentemodtagere, kronisk syge, Enker, Folk med store Forsørgerbyrder, arbejdsløse og med dem økonomisk ligestillede, ja, da er vi fra Socialdemokratiets Side villige til Forhandling derom; men vi mener, at vort Forslag er en anvendelig Maade for en Haandsrækning, en Hjælp til de her omhandlede Medborgere.

Vi er villige til at forhandle om Enheltheder i Lovforslaget. Jeg henstiller til den højtærede Arbejds- og Socialminister og til Rigsdagens ærede Medlemmer at se med Velvilje paa vort Lovforslag og medvirke til dets Gennemførelse, og jeg anbefaler paa Forslagsstillernes Vegne Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling og til — forhaabentlig — Vedtagelse her paa Rigsdagen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Ragnhild Andersen*): Paa min Gruppes Vegne skal jeg herved forelægge *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderentemodtagere*.

Det foreliggende Lovforslag tilsigter at yde et kontant Beløb paa 100 Kr. til enlige og 170 Kr. til Ægtepar samt henholdsvis 20 og 30 Kr. som et Tillæg til de sædvanlige Ugepenge, der gives Rentemodtagere paa Hjem.

Som det vil ses, drejer det sig saaledes om en Eengangsydelse svarende til den, Samlingsregeringen vedtog i Sommeren 1945, og svarende til den Eengangshjælp, der paa kommunistisk Foranledning gennemførtes i December 1945, men som dog mod vort Partis Ønske blev delt i to Rater.

Naar vi saa kort Tid efter den afsluttede Revision af Folkeforsikringsloven stiller Forslag om at yde Rentemodtagerne en midlertidig Haandsrækning, for andet og mere kan den foreslaaede Hjælp jo ikke blive, skyldes det flere Aarsager.

For det første førte Folkeforsikringslovens Revision — hvad vort Parti allerede gjorde gældende ved Lovens Behandling — ikke til det ønskede Resultat. Den sikrede ikke Rentemodtagerne en forsvarlig Indkomst, som de ventede og haabede, og som vort Parti gik ind for, at de skulde have, den fjernede ikke de gamles og Invalidernes Frygt for Morgendagen. Resultatet af Revisionen blev kun smaa Lettelser og Forbedringer for nogle Rentemodtagere, herunder f. Eks. de enligt stillede Kvinder, medens hele Kategorier af gamle Rentemodtagere efter den nye Lovs Ikrafttræden har faaet en direkte Forringelse af deres økonomiske Vilkaar sammenlignet med tid-